

РЕШЕНИЕ

№ 13300

гр. София, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско
дело № 20221110119785 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „БКС“ООД,ЕИК : 108031842 ,с
която по реда на чл.422 от ГПК са предявени срещу „Щрабаг“ЕАД,ЕИК : 130463628
обективно съединени положителни установителни иски за съществуване на вземане в
размер на **2064лв.**,представляваща дължима сума по фактура ,ведно със законната лихва от
23.03.2021год. до изплащане на вземането,както и сумата от **612лв.** ,представляваща
мораторна лихва за периода 20.04.2018год. до 23.03.2021год.,за които е издадена Заповед за
изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 05.04..2021год. по ч.гр.д.№
16388/2021год. по описа на СРС,65 състав.

Ищецът твърди в исковата молба, че на 30.03..2018год. е продал на ответника
,главен изпълнител по договор с трето за делото лице за строителство на обект „Фабрика за
добив на злато“ в района на „Ада Тепе“ ,гр.Крумовград ,количеството от 9 куб. метра бетон
на цена по 80лв. за куб.м. като общата цена на продаденото количество била в размер на
720лв.,без ДДС.Твърди ,че това количество бетон било извозено на 30.03.2018год. от
бетонския възел ,собственост на ищеца до обекта на „Ада Тепе“ със собствен бетоновоз ,по
възлагане на купувача.Твърди ,че превоза на закупения бетон ,както и престой на
бетоновоза на мястото на изпълнение на СМР било на обща стойност от 200лв.,без ДДС.

Твърди,че в периода 10.11.2017год. – 17.04.2018год. ответното дружество ползвало
под наем кубел за бетон ,негова собственост за което била договорена наемна цена от
150лв.,без ДДС за един месец или за 5 месеца същата възлизала на 750лв.

Твърди и че през месец март 2018год. ответното дружество държало свой фургон на
площадка,в собствената на ищеца база в гр.Крумовград,ул.“Авренско шосе“ № 1,за офис на
ръководителите на строежа.Върху тази площадка за този период била оставена и част от

строителната техника на ответника. За предоставената площ била договорена наемна цена за м. март 2018 год. в размер на 50 лв., без ДДС.

Сочи ,че за тези задължения на ответника бил издал обща фактура № *****/19.04.2018 год. за сумата от 1720 лв., без ДДС или 2064 лв. с ДДС, която сума следвало да бъде заплатена по банков път. Фактурата била приета за плащане от ответното дружество ,но то не изпълнило задължението си да заплати. Ето защо било подадено заявление за издаване на заповед за парично задължение по чл. 410 от ГПК въз основа на което било образувано ч. гр. д. № 16388/21 год. по описа на СРС, 65 състав ,което било уважено. Срещу издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК било подадено възражение, поради което му били дадени указания да предяви иск за установяване на вземането си, с което обосновава правния си интерес от предявяване на настоящата искова молба. Претендира и деловодни разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК, ответникът „Щрабаг“ ЕАД, ЕИК : 130463628 е депозирал писмен отговор, с който оспорва предявените искове по основание и размер ,тъй като твърди ,че не дължи претендираната сума от ищеца ,тъй като не било налице изпълнение от негова страна.

Оспорва твърденията на ищеца ,че е закупил от него 9 куб метра бетон по силата на договор за покупко-продажба ,както и че е превозен такъв бетон до обект „Ада Тепе“ гр. Крумовград за изграждане на мост над река Крумовица, поради което не е налице негово задължение за заплащане на цената му от 720 лв., без ДДС. Соци ,че по силата на сключен между „Щрабаг“ ЕАД и „Дънди Прешъс Металс Крумовград“ ЕАД Договор за бетонови работи и детайлни изкопи и строителни и бетонови работи е имал задължения да доставя необходимото оборудване и материали ,заедно с пълен комплект документи. За бетона на обекта „Фабрика за добив и злато“ бил сключен договор за производство доставка и полагане на бетонови смеси от 27.07.2017 год. с „Устра – Бетон“ ООД и от 22.09..2017 год. с „Балканстрой Инвест“ ИООД. Ето защо твърдяното инцидентно закупуване на бетон се явявало недопустимо.

Оспорва да е извършен превоз и да е имало шестчасов престой на бетоновоз ,както и че именно от ищеца е наемал кубел. Оспорва да е държал свой фургон върху собствената база на ищеца. Соци ,че е бил в наемни отношения с последния по повод временно и възмездно ползване на офис ,за което бил заплащат наемна цена от 500 лв., без ДДС ,за което представя фактура от 01.12.2017 год.

Направено е и възражение за погасяване на претендираните от ищеца вземания за наем на кубел и наем на площадка за поставяне на фургон по давност. Твърди че вземанията в размер на 800 лв., без ДДС били изискуеми от 19.04.2018 год. като до датата на предявяване на исковата молба по чл. 422 от ГПК в съда същите били погасени по давност ,на основание чл. 111, буква „в“ ,пр. 1 от ЗЗД като не следвало счита ,че давността била прекъсната с подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК на 23.03.2021 год., тъй като установителния иск не бил предявен в срока по чл. 415, ал. 4 от ГПК. Счита ,че на основание чл. 119 от ЗЗД погасени по давност са и

произтичащите от погасеното по давност главно вземане допълнителни такива за лихви. Също така ответника оспорва да е предявена фактурата от 19.04.2018год. за плащане, същата не била приемана от него, съответно осчетоводявана. Оспорва същата и като противоречаща на разпоредбата на чл.113, ал.4 от ЗДДС, тъй като не била издадена в срок от 5 дни от датата на възникване на данъчното събитие, а в случая ищецът се бил позовал на събития датиращи в различни периоди от време. Също претендира деловодни разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на Заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 23.03.2021год. е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК на 05.04.2021год. по ч.гр.д.№16388/2021год. по описа на СРС, 65 състав, с която длъжникът е осъден да заплати сумата от **2064лв.**, представляваща дължима сума по фактура, издадена и приета за плащане на покупко-продажба на стока и предоставени услуги, ведно със законната лихва от 23.03.2021год. до изплащане на вземането, както и сумата от **612лв.**, представляваща мораторна лихва за периода 20.04.2018год. до 23.03.2021год., както и 653,45лв. разноски по делото, от които 53,54лв. – д.т. и 600лв. възнаграждение на адвокат.

Срещу издадената заповед, в срок е депозирано възражение от длъжника на 11.05.3032год., поради което на заявителя са дадени указания по чл.415, ал.1 т.1 от ГПК, които са изпълнени в срок, като е депозирана искова молба, въз основа на която е образувано настоящото съдебно производство, което поради изложеното се явява допустимо.

Съгласно представената в заповедното, така и в исковото производство фактура № *****/19.04.2018год., издадена от „БКС“ЕООД, с получател „Щрабаг“ЕАД, подписана от Николай Иванов се установява, че са предоставени стоки и услуги: 1-Бетон С15, 9 куб.м., с единична цена от 80лв. и или общо 720лв.; Превоз, престой, 1 брой на стойност 200лв.; 3.Наем кубел 10.11.2017год. до 17.04., 5 месеца с единична цена от 150лв., на стойност 750лв. и 4.Наем площадка фургони, 1бр. на стойност 50лв. или всичко на обща стойност 1720лв. без ДДС или 2064лв. с вкл.ДДС, като плащането е уговорено по банков път.

Съгласно представения Опис от БКС ЕООД, подписан от управителя, от страна на „Щрабаг“ЕАД, Николай Иванов са приети: 1. На 30.03.2018год. бетон, 9 бук.м. 2. На същата дата превоз – 1 курс; 3.наем-кубел 10.11.2017год. -17.04.2018год. 5 месеца и 4.март фургон –площадка – 1 брой.

От страна на ответника с писмения отговор е представена фактура № 0000003196 от 01.12.2017год., издадена от „БКС“ЕООД с получател „Щрабаг“ЕАД, подписана от получател Николай Иванов за сумата от 600лв., с вкл. ДДС, с основание „Наем офис 1 бр. на стойност 500лв.“.

По делото е разпитан в качеството на свидетел Николай Стефанов Иванов, който в показанията си сочи, че в периода 2017год. – 2018год. изпълнявал при ответника длъжност главен ръководител на обект „Завод за преработка на златна руда Ада тепе“.Сочи, че възложител бил „Дънди Прешъс“, а „Щрабаг“ЕАД бил главен изпълнител.

Свидетеля сочи, че с „БКС“ЕООД имали отношения, тъй като ношували в техен хотел, а към края на проекта складирали един контейнер на тяхната база, в който бил архива, за един месец на площадка на „БКС“ ЕООД в гр.Крумовград

Сочи също, че бил закупен и един бетоновоз с бетон, който бил превозен на обекта.Бетоновоза бил на обекта цял ден, имало труден достъп до мястото, времето било

дъждовно и на 2-3 места се наливал бетон.

Свидетеля сочи, че за доставка на бетон имали договор с две фирми, които трябвало да бъдат одобрени от „Дънди прешъс“ като „БКС“ЕООД не била такава, но твърди, че ситуацията била аварийна и за това получил разрешение от възложителя.

Сочи също, че стандартното бетониране било с бетон-помпа като когато не можело да се достави такава или за по-малки количества се наливало с кубел, за което свидетеля помолил „БКС“ЕООД, а в последствие се разбрали кубела да стои на обекта, за да го ползват. Тези уговорки били устни, твърди, че бил съм упълномощен от страна на ответника да носи отговорност. Това което подписал е зависело от неговата преценка.

Свидетеля сочи и че е приемал фактура, както и че е подписал Опис, като след това фактурата била предадена в счетоводството, но не може да посочи дали е била осчетоводена.

От заключението на вещото лице по ССЧЕ и показанията на същото в с.з., които съда кредитира изцяло, се установява, че процесната фактура не е била осчетоводена при ответника „Щрабаг“ЕАД, същата не фигурира в дневника на покупки подаден в НАП от ответника в периода м.04.2018год. – м.04.2019год. В показанията си вещото лице сочи, че е приел, че фактурата е било осчетоводена от ищеца като за осчетоводяването ѝ при ответника това е без значение. Няма данни за това дали е осчетоводена при ответника, както и да е била върната на ищеца. Вещото лице е установила само една фактура, което предхожда процесната.

Предвид изложеното, от правна страна съдът приема следното :

По претенциите, с правно основание чл. 327, ал. 1 от ТЗ, като се прилагат субсидиарно и правилата за договора за продажба по чл.183 и сл. от ЗЗД, за покупко продажба на 9 куб метра бетон на 30.03.2018год. и превоза му на същата дата.

Съдът счита, че се дължи от страна на ответника заплащането на задълженията по фактура № 000003355/19.04.2018год., въпреки, че същата не е била осчетоводена надлежно в счетоводството на ответника, тъй като е доказано изпълнението на задълженията на ищеца по доставеното количество бетон, както и превоза му до обекта с бетоновоз, а така и тяхната цена.

В тази насока съдът прецени, че процесната фактура е била издадена от ищеца въз основа на опис, съгласно който ответника е получил на 30.03.2018год. 9 куб м. бетон, 1 курс превоз, а самата фактура, както и описа към нея са били подписани от св. Николай Иванов.

В тази връзка съда кредитира неговите показания, съгласно които по негово разпореждане, в качеството му на служител на ответника, ръководител на обект, поради възникнала аварийна ситуация от „БКС“ЕАД е бил закупен бетон, който е следвало да бъде вложен в ръководения от него обект, за което е бил извършен превоз с бетоновоз.

Възражението на ответника, че възлагането, респ. подписването на фактурата на 19.04.2018год. са извършени от лице, без представителна власт не е основателно, тъй като не се установява, че съобразно чл.301 от ТЗ ответникът се е противопоставил своевременно след узнаването.

В показанията си св. Иванов сочи, че след подписването на фактурата е изпратил същата за осчетоводяването ѝ. Ето защо следва да се приеме, че същата е получена в деня на издаването ѝ, от който момент следва да се приеме и узнаването за ответната страна. Предвид длъжността, която същия е заемал в ответното дружество, което не е оспорено по делото, както и от обстоятелството, че последното е приело и осчетоводило фактура от по-ранна дата / 01.12.2017год./, също подписана от Николай Иванов, се налага извода, че в процесния период същия не е действал без представителна власт.

Ето защо съдът счита, че не е оборена презумпцията на чл.301 от ТЗ.

Предвид изложеното съдът счита ,че се доказва продажбата на 9 куб. метра бетон с уговорена единична цена 80лв. или в общ размер от 720лв. ,без ДДС или **864лв.** с вкл. ДДС ,както и превоза му ,извършен на 30.03.2018год. с цена от 200лв. или **240лв.** с ДДС.

По претенциите ,с правно основание чл.232 ,ал.2 вр. чл.228 от ЗЗД ,за наем на движима вещ – наем на кубел в периода 10.11.2017год. – 17.04.2018год. ; наем на недвижима вещ – площадка находяща се в собствена на ищеца база в гр.Крумовград за месец март 2018год.

По изложените по-горе съображения /описа ,фактурирането на задълженията /,както и от показанията на св.Николай Иванов ,се установява ,че в периода 10.11.2017год. – 17.04.2018год. ищцовото дружество е предоставило „кубел“ ,който е бил използван в работата на ръководения от свидетеля обект, за което е била уговорено и заплащане на наемна цена от 750лв. ,без ДДС или **850лв.** с вкл.ДДС. .

За м. март 2018год. е бил предоставен под наем и обект,в който е бил разположен фургон на ответното дружество,в който св.Иванов държал архива си ,за което е била уговорена цена от 50лв. или **60лв.** с вкл.ДДС.

От страна на ответника е направено възражение, че тези две задължения са погасени по давност ,което съда намира за неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл.111,б.в.“ от ЗЗД ,с кратката тригодишна давност се погасяват задълженията за наем,каквито са процесните.Съобразно чл.114 от ЗЗД давността е започнала да тече от изискуемостта му.

Вземането за наем на „кубел“ за периода 10.11.2017год. до 17. 04. 2018 г. и това за м.март 2018год. не са погасени по давност ,предвид ,че противно на довода на ответника ,подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК на 23.03.2021год. има за последица прекъсване на давността ,съгласно чл. 116, б. "б. ", пр. I ЗЗД .

Това е така ,тъй като съгласно чл. 422, ал. 2 ГПК , искът за съществуване на вземането се смята предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, следователно от този момент настъпва и материално - правната последица от предявяването на иска - прекъсването на давността.

При липса на уговорка за падежа на задълженията за наем ,то съдът приема ,че същите са настъпили – за наема на „кубел“ с изтичането на периода на наема 10.11.2017год. – 17.04.2018год.,- на 18.04.2018год. , а за м. март 2018год., с изтичането на месеца или от 01.04.2018год.

Следователно към датата на подаване на заявлението в съда ,те не са били погасени по давност.

По исковете с правно основание чл.86 от ЗЗД.

Основателни се явяват и исковете за заплащане на мораторна лихва по всяка от фактурите, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 86, ал.1 ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи парично обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно разпоредбата на чл. 84, ал.1 от ЗЗД, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. В конкретния случай задължението за плащане по процесната фактура е станало изискуемо и ликвидно – от деня след издаването ѝ.

Размерът на мораторната лихва ,изчислен от съда върху сумата в общ размер от 2064лв. ,за периода 20.4.2018год. до 23.03.2021год. възлиза на сумата от 612,94лв.

Ето защо, съдът счита, че исковете се явяват доказани и следва да ги уважи така ,както са предявени от ищеца.

По разноските:

При този изход на спора ,на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени направените от него разноси по делото,както в заповедното ,така и в настоящото производство.

В заповедното производство ищеца е направил деловодни разноси в размер на **653,54лв.** ,от които 53,54лв. – д.т. и 600лв. ,възнаграждение за един адвокат.

В исковото производство е доказал разноси в общ размер от **654лв.** ,от които 54лв. – д.т. и 600лв. възнаграждение на един адвокат ,уговорено и платено в брой,съгласно договор за правна защита и съдействие от 12.04.2022год.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по предявените обективно съединени положителни установителни искиове, по реда на чл. 422 ГПК, с правно основание чл.327 от ТЗ,чл.232,ал.2 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД , че „Щрабаг“ЕАД,ЕИК : 130463628 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,ул.“Кукуш“ № 1 **дължи на** „БКС“ООД,ЕИК : 108031842 ,със седалище и адрес на управление в гр.Крумовград,ул.“Авренско шосе“ № 1 сумата в размер на **2064лв.**,представляваща дължимата сума по фактура № 000003355/19.04.2018год.,издадена и приета за плащане на покупко-продажба на стока и предоставени услуги ,ведно със законната лихва от 23.03.2021год. до изплащане на вземането,както и сумата от **612лв.** ,представляваща мораторна лихва за периода 20.04.2018год. до 23.03.2021год.,за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 05.04..2021год. по ч.гр.д.№ 16388/2021год. по описа на СРС,65 състав.

ОСЪЖДА „Щрабаг“ЕАД,ЕИК : 130463628 ,със седалище и адрес на управление в гр.София,ул.“Кукуш“ № 1 **да заплати на** „БКС“ООД,ЕИК : 108031842 ,със седалище и адрес на управление в гр.Крумовград,ул.“Авренско шосе“ № 1 ,на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **653,45лв.** ,представляваща деловодни разноси в заповедното производство,както и сумата в размер на **654лв.**,представляваща деловодни разноси в исковото производство.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____